

IN MEMORIAM

GERHARD BERSU

(* 26. septembra 1889 — † 19. novembra 1964)

Preteklo jesen je sredi največjega dela nenadoma omahnil upokojeni profesor dr. Gerhard Bersu, bivši ravnatelj Rimsko-germanske komisije v Frankfurtu ob M. Po svojem izrednem delovanju na področju terenskega raziskovanja je poznan vsem jugoslovanskim, posebno pa slovenskim arheologom. Po svoji stroki je bil pokojnik geolog, pa je njegova največja zasluga, da so postali geološki principi temelj arheološkega terenskega raziskovanja. Vsa Evropa ga je poznala po njegovih mojstrskih izkopavanjih od Hadrijanovega nasipa do germanskih burgov v Bolgariji.

Kot pedagog je svoje ogromno teoretično in praktično znanje posredoval svojim mlajšim kolegom in jih je vpeljal v strogo sistematsko in skrbno tehniko izkopavanja, ki daje solidne rezultate. V svoji funkciji kot drugi ravnatelj Rimsko-germanske komisije v Frankfurtu je skupaj s profesorjem R. Eggerjem organiziral šolsko izkopavanje na Duelu v Bistrici ob Dravi, kamor je povabil mlajše arheologe Belgije, Nizozemske, Romunije in Jugoslavije in jih vpeljal v novo metodo izkopavanja, v znanstveno vrednotenje slojev izkopanega zemljišča. V štirih letih (1929—1933) je šlo skozi to šolo veliko arheologov, ki so ostali še naprej povezani med seboj in s svojimi učitelji. To se je posrečilo prof. Bersuju posebno zato, ker je organiziral vsako drugo leto večjo ekskurzijo arheologov zaradi študija novih problemov. Tako so v Sloveniji študirali antične kraške zapore. Na Hrvaškem so študirali problem Japodov, v Bački »rimske šance« in naprej rimski limes ob Donavi do Turn-Severina in še naprej po Romuniji. Raziskovanje rimskega limesa ob Donavi na Bavarskem je seznanilo tudi jugoslovanske arheologe s stanjem in metodami terenskega dela v Nemčiji. Pri teh ekskurzijah so sodelovali poleg arheologov tudi strokovnjaki sorodnih strok, posebno umetnostni zgodovinarji. Že so bila v predpripravi dela za takšno ekskurzijo po Makedoniji, ko jih je pretrgala druga svetovna vojna.

Nemški arheološki inštitut je že leta 1940 izdal list *Moguntiacum Tabulae Imperii Romani* v merilu 1 : 1.000.000. To delo je pri nas organiziral prav prof. Bersu. Prvi tak sestanek je bil v starodavnem Ptuju, kjer so organizatorji sklenili, da pride pri tej karti najprej v poštev Jugoslavija, in sicer list Tergeste, ki obsega slovensko in hrvaško ozemlje s pripadajočimi deželami.

Po drugi svetovni vojni, ki jo je preživel v Angliji, je obnovil svoje znanstvene zveze z našimi arheologi. Pomagal jim je materialno in z mno-

gimi knjigami pri njihovem študiju v Nemčiji, kjer so se izpopolnjevali. Tudi naše raziskovalno delo, posebno razna izkopavanja, si je večkrat ogledal in dal tudi mnogo novih pobud. Posebno so ga zanimala izkopavanja v Šempetru, kjer je zastopal mišljenje totalne rekonstrukcije, ker se le na ta način ves arheološki objekt popolno uveljavlja.

Za jugoslovansko arheologijo je imel prof. Bersu še mnogo velikih načrtov, ki jih pa ni mogel uresničiti. Njemu ostane večna slava, nam pa žalost in nepozabna hvaležnost.

J. K.

GERHARD BERSU

* 26. septembra 1899 — † 19. novembra 1964

Tako je Bersu je prvi največja dela znanstvena omeniti upokojeni profesor dr. Gerhard Bersu, bivši voditelj Hruško-germanske komisije v Frankfurtu ob M. Po svojem izrednem delovanju na področju raziskovalno-raziskovalno je postala vsem jugoslovanskim, posebno pa slovenskim arheološkim krogi znana. Po svoji stroki je bil poklonil, ker ga je njegova največja zasada, da se postavlja vedno na arheološki tereni raziskovalno raziskovalno. Vsa svoja dela je postala po njegovih mojstskih izkopavanjih od Hrabričanovega nasipa do germanskih ostanov v Belgiji.

Kot pedagog je svoje ogromne teoretično in praktično znanje postopoma prenesel na mlade kolege in jih je spodbujal v strogo sistematsko in kritično delo. V svoji stroki je bil poklonil, ker ga je njegova največja zasada, da se postavlja vedno na arheološki tereni raziskovalno raziskovalno. Vsa svoja dela je postala po njegovih mojstskih izkopavanjih od Hrabričanovega nasipa do germanskih ostanov v Belgiji.

Kot pedagog je svoje ogromne teoretično in praktično znanje postopoma prenesel na mlade kolege in jih je spodbujal v strogo sistematsko in kritično delo. V svoji stroki je bil poklonil, ker ga je njegova največja zasada, da se postavlja vedno na arheološki tereni raziskovalno raziskovalno. Vsa svoja dela je postala po njegovih mojstskih izkopavanjih od Hrabričanovega nasipa do germanskih ostanov v Belgiji.

— To drugi svetovni vojni, ki jo je pričel v Belgiji, je obrazil svoje znanstveno znanje in našimi arheološki. Pomagal jim je materialno in v mo-